

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

๑๒ เมษา ๔๗ ปิดโครงการ

(หลวงตามेतตาให้เครื่องล้างฟิล์มเอกซเรย์ ๑ เครื่องแก่โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชท่าบ่อ จ.หนองคาย ที่มาขอความอนุเคราะห์จากท่าน) เราจะให้ที่จำเป็น อย่างนี้จำเป็นมาก ให้ทันที จ่ายติด ๆ กันมานี้รถสามล้อคัน คันละ ๙๗๕,๐๐๐ ตั้งสี่คันติด ๆ กันไปเลย แล้วก็เครื่องล้างฟิล์ม โรงพยาบาลปากคุด ให้ไว้แล้ว จ่ายเรียบร้อยแล้ว อันนี้ให้เครื่องเดียวเสียก่อน เพราะความจำเป็นนี้ โอ๊ย ทุกด้านทุกทางนะมาที่นี่ โรงพยาบาลมากกว่าเพื่อน แต่เราก็เห็นโรงพยาบาลมากกว่าเพื่อนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงพอถูไถได้ถูไถ แม้ที่สุดไม่มีอะไรเลย ติดหนี้ก็ยังติดสำหรับโรงพยาบาลนะ ที่อื่นเราไม่ติด

จะสร้างตึกก็ขึ้น ๆ เราคำนึงคำนวณแล้วให้ตามนั้น และจ่ายตามนั้น ไม่ติด อันนี้มันแบบจะเอาก็มี ปุบปิบเข้ามา แล้วขาดนั้น ๆ เราเล็งเครื่องมือนี้กับคนใช้ ปุบปิบ ๆ เดียวนั้นพอดีเงินก็ไม่พอ เอ้ ทำไง น้ำหนักของคนใช้มากกว่าติดหนี้ เอายอมติด เนอะอย่างงั้นมีนะต้องมีเหตุผลทุกอย่าง สุ่มสี่สุ่มห้าไม่ได้ เล่นกับเราไม่ได้นะ ทุกอย่าง อย่างจ่ายเงินพี่น้องทั้งหลายนี้ ฟังซิว่าบาทเดียวนี้ไม่เคยแตะ เงินทั่วประเทศไทยไหลเข้ามาหาเรา คำว่าแต่นั้นหมายถึงว่าเอาด้วยความสกปรก อย่างนั้นไม่มีเลยเรา ร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่มี จำเป็นมากน้อย ๆ ก็อย่างนี้ ก็เห็นกันอยู่ชัด ๆ จำเป็นมากน้อย มากเท่าไร ๆ อย่างนี้ให้ ๆ ๆ ๆ ไปตามนั้น

จำเป็นมากน้อยก็ให้ตามสัดตามส่วนด้วยความบริสุทธิ์ใจ โดยเหตุผลพร้อมแล้ว ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงกล้าพูด ใครจะลงประวัติเรา ยังไงก็ต้องเป็นประวัติละการช่วยชาติคราวนี้ เพราะเราทุ่มลงสุดชีวิตของเรา คิดดูซิไม่มีเสียตายชีวิตเลย มองเห็นตั้งแต่ประเทศไทยกับพุทธศาสนาอยู่กับเมืองไทย มีราคาล้นค่า วางั้นละมีคุณค่าล้นค่า ๆ เพราะฉะนั้นชีวิตเราเพียงคนเดียว เอาเลย เพราะฉะนั้นถึงได้บุกกันใหญ่ อะไรผ่านไม่ได้เลย ถ้างัดได้ขึ้นเวทีเป็นอย่างนั้น ไม่เหมือนใครนะ เอาจริงเอาจังมากที่สุดทีเดียว เราก็ได้สละเต็มกำลังความสามารถ เหตุไฉนจะมาสนใจกับเงินแบบส้วม ๆ ถาน ๆ เพราะฉะนั้นจึงว่าบาทหนึ่งไม่มี เราว่างี้เลย เราช่วยขนาดนั้น เราเอาชีวิตเข้าแลก ๆ ทั้งหมด ไม่ว่าทางไหนที่จะมาเป็นภัยต่อชาติต่อศาสนาของเรา เอาทันทีเลยไม่รอ อย่างที่ท่านทั้งหลายเห็นมาแล้วนี่

เราเอาจริงเอาจังมากนี่นะ ไม่ใช่เล่น ๆ ตั้งแต่ที่ได้เป็นผู้ใหญ่ได้นำพี่น้องทั้งหลาย ได้เห็นขึ้นตาศึ้นใจอยู่เวลานี้เป็นใคร ชัดกันจนเต็มเหนี่ยวนะ เอาหนา วาจันเลย ชี้นิวเลย เอาอย่างนี้ที่เดียว นักมวยเขาขึ้นต่อยกันเขาไม่ได้กลัวกันนะ ใครก็จะเอาแต่ช้ยชนะ ๆ ขึ้นบนเวที นักมวยไม่เคยกลัวกันนะ อันนี้เพื่อชาติเพื่อศาสนาของเรา นี่ยังเป็นแชมป์อันใหญ่หลวง ที่จะเอาชาติประกันเลย ศาสนาประกันเลย อ่อนไม่ได้นะ ซ้อย่างนี้ไว้จะไม่ใช้ธรรมดา

ยังบอกว่า เห็นหลวงตาเคยอ่อนแอต่อแท้ที่ไหนเห็นไหม เคยเห็นไหม ทางนั้นก็ตอบมา ไม่เห็น ไม่เห็นต้องเอาซี เราทำเพื่อชาตินี้ เอาขนาดนั้นนะ ไม่ใช่เล่น ๆ นี่เราฟังมาแยะวันนี้ มันมาเกี่ยวข้อง มาพูดเฉย ๆ เอาขนาดนั้น ไม่มีอะไรเสียหายเลย มองเห็นแต่ชาติกับศาสนาของเราที่จะจมไปด้วยกัน ๆ คนไทย ๖๒ ล้านคนเป็นยังงี้บ้างละ นั้น ถึงได้บอกว่าเอาเลย นี่เราพูดถึงเรื่องการช่วยอะไร ๆ ทำอะไรก็ตาม ถ้าถึงขั้นไหน ๆ ที่ควรจะเป็นอย่างนั้น จะต้องเป็นอย่างงั้น เป็นอื่นไปไม่ได้เรา จะให้ทอดยอ่อนแอไม่ได้เลย ถ้าลงเหตุผลพร้อมแล้วทะเล ๆ อะไรผ่านขาดสะบั้นไปเลย เขาไม่ขาดเราขาด ให้ถอยไม่มี

นี่เราช่วยขนาดนั้นนะ ด้วยเหตุนี้เองจึงกล้าพูดได้เลยว่า สมบัติพี่น้องทั้งหลายนับแต่ทองคำ ดอลลาร์ เงินสดมานี้เราไม่เคยแตะแม้สักตัวหนึ่งเลย บอกขนาดนั้น สมบัติเหล่านี้เราควบคุมคนเดียวหมด ทั้งทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เราเป็นผู้ควบคุม เงินเข้าธนาคารเราเป็นเจ้าของ แต่ก่อนเราเคยยุ่งอะไรกับเงินกับทอง ไม่เคยสนใจนะ ได้มาเท่าไร ออก ๆ ๆ ข้างนอก ไม่เคยสนใจ แต่เวลาเกี่ยวกับชาติบ้านเมืองของเราขึ้นแล้ว มาพิจารณาเรื่องความร่ำรวยไหลแตกซึมทำยังไง ถ้าไม่ใช่เราแล้วมันไม่พ้น แน่ะ

พระวินัยมันก็ไม่ผิดนี่ เป็นแต่เพียงเป็นเจ้าของเท่านั้น การจับจ่ายอะไร เงินทองข้าวของเราไม่ไปแตะ เราเป็นคนสั่งด้วยความบริสุทธิ์ตามเหตุตามผลเท่านั้น เราจึงต้องรับมาเป็นเจ้าของ บัญชีทุกบัญชีเราเป็นเจ้าของคนเดียวที่จะสั่งเก็บสั่งจ่าย ไม่ให้คนอื่นทำแทนเรา ถ้าทำแทนมีทางร่ำรวยไหลแตกซึมแน่ เพราะฉะนั้นเราถึงทำเอง สั่งเอง เช็คนี่ จ่ายเท่าไร ๆ เราเขียนลงไปแล้วก็จ่ายตามนั้น ๆ ไม่เคลื่อนไม่คลาด ตลอดมาอย่างนี้ เราจึงกล้าพูดได้เลยว่า ไม่มีคำที่ว่าร่ำรวยไหลแตกซึม เราช่วยชาติช่วยขนาดนั้น ถึงขนาดเอาคอขาดเข้าไปเลย แล้วจะมาสั่นใจอะไรกับเงินบาทหนึ่ง สองบาทวะ เราช่วยอย่างจริงจัง ๆ

นี่ก็มอบให้หมออ้วน หมออ้วนเป็นหมอสั่งง่ายทุกอย่าง ๆ มอบหมออ้วนแล้วสั่งเลย ๆ ไม่มีปัญหาอะไรละ ทุกอย่างหมออ้วนสั่งไม่เคยมีปัญหาอะไรเลย บริษัทไหน ๆ ส่งมาปั๊บ บริษัทนี้มา บิลมาจากบริษัทนี้เราก็กู้ปั๊บส่งถึงบริษัท ๆ ไม่มีปัญหาอะไรเลย เครื่องไม้เครื่องมือก็ได้พูดกันว่าเมื่อตกมาถึงโรงพยาบาลแล้ว โรงพยาบาลใดหมอนั้นต้อง

เป็นผู้รับรองคุณภาพ รับรองคุณภาพดีแล้วค่อยส่งบิลมาหาเรา เราจะไม่ได้ดูเครื่องมือ เพราะเรารู้ห่มไม่ได้เครื่องมือ ต้องมอบให้ห่มเป็นผู้ดูแล้วสมควร ว่าถูกต้องแล้วๆ ส่งบิลมา ทีนี้เราก็จ่ายเงินไปเลย ก็ไม่เคยขัดข้องมาตลอด

แล้วประกอบกับทางบริษัทต่าง ๆ มีบ้างเป็นบางครั้ง เขาพลั้งเผลอไปอย่างนี้ เขาส่งผิดมาเราส่งกลับคืน เขายอมรับทันที ส่งมาให้ตามหลัง เขายอมรับ เขาบอกลูกน้องเขาทำผิดพลาดไป เขาไม่ได้บอกว่าเขาแหละ แต่เป็นความจริงอย่างนั้น เขาต้องสั่งลูกน้องทำ บางทีพลาดไปบ้างก็มี ส่งมาผิด ส่งมาผิดเราให้ส่งกลับทันที พร้อมกับคำเตือนไปพร้อม เขาก็บริหารจัดการส่งมาให้ทันทีเลย พร้อมกับการขอโทษเรา ถ้าอย่างนั้นคบกันได้ตลอดไปนะ ถ้ามีอึดมีเอื้อน มีเล่ห์เหลี่ยมกับเรานี้เท่านั้น วาจันเลย เพราะเราทำทุกอย่างด้วยความบริสุทธิ์ใจ จะมีเล่ห์เหลี่ยมกับเรานี้ไม่ได้เลย แสดงว่านี่สกปรกแล้วเราไม่คบ เป็นอย่างนั้น

เราทำจริงทำจ้งทุกอย่างกับโลกกับสงสาร เราไม่ให้ตำหนิเราได้เลย เรามัวหมองตรงไหน แก่ทันทีเลย เพราะฉะนั้นคนอื่นจะมาทำกับเราจึงทำไม่ได้ อย่างน้อยเตือนไปก่อน เป็นอย่างนี้แหละ นานๆ จะมีทีหนึ่ง มีอย่างว่านี้ เขาก็ยอมรับทันที เขาไม่ได้หลีกเลี่ยงไป ยังไงนะ คนเราเมื่อยอมรับกันแล้ว ใคร ๆ มันก็มีผิดพลาดได้ แน่ะ มันก็เข้าใจกันทันที ปฏิบัติต่อกัน เกี่ยวข้องต่อกัน จนกระทั่งถึงวันตายด้วยกัน ถ้ามีเล่ห์เหลี่ยมแล้วไวใจไม่ได้ ถึงจะคบต่อไปก็เป็นอย่างนี้ แน่ะ มันเป็นอย่างนั้นนะ ตัดเข้ามาทันทีแหละ

นี่ก็ได้สั่งให้เขียนจดหมายไปถึงนายกฯ แล้ว บอกตรง ๆ เลย อย่างนี้ละถ้าถึงขั้นนั้น แล้วมันเป็นอย่างนี้ คือวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นวันที่จะปิดโครงการ ก่อนที่จะปิดโครงการที่เรากำหนดไว้นี้ ทองคำตามที่กำหนดไว้ให้ได้หมด ทั้งดอลลาร์ ทั้งทองคำ อันนี้ไม่ได้บอก บอกแต่ว่าวันนั้นจะปิดโครงการ ก็คือว่าจะให้ได้พร้อมหมดแล้วก็ปิดโครงการในวันนั้น นี่ส่งไปหานายกฯ แล้ว ปรีक्षाหารือกัน งานของชาติบ้านเมืองเราก็จะทำเอาเลย อย่างนี้ไม่เหมาะ เราคิดว่า มีลูกศิษย์ลูกหามาปรึกษาหารือ สมควรเขียนจดหมายไปถึงนายกฯ ไหม มาพิจารณาเหตุผล เอ้อ สมควรนะ

จึงได้เขียนจดหมายนี้ไปถึงนายกฯ ไปแล้ว ไม่วันนี้ก็วันพรุ่งนี้ไป น่าจะไปวันนี้แหละ ส่งไปถึงเรื่องวันกำหนดที่จะนั้น ท่านมีเวล่ำเวลาท่านจะมาในงานปิดก็ได้ จะมีพิธีอันหนึ่ง ขึ้นมาในวันปิดนะ นี่ก็ส่งไปเรียบร้อยแล้ว เรียกว่าเป็นวันนั้นแน่นอน ทองคำของเราขาดเท่าไรๆ ก็ใส่กันให้แน่นอนเหมือนกัน นี่เรียกว่าคอขาดแล้วนะนี่ ลงได้บอกแล้วทองคำต้องได้อย่างนั้น ทั้งๆ ที่ทองคำก็ยังไม่เห็นว่าได้เท่าไรนะ แต่ที่นี้เขียนล่วงหน้าไปแล้ว บอกความตายตัวไปแล้ว เหมือนกับว่ามัดคอคนไทยเราทั้งชาติ เอาให้ได้อย่างนั้นเลย

เราแน่ใจ เราเชื่อพี่น้องชาวไทยเรามาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งบัดนี้ และเชื่อไปจนกระทั่งถึงสุดขีด ว่าเงินเออะ ไม่เคยผิดพลาด ว่าเอาตรงไหนได้ตรงนั้น ตรงไหนได้ตรงนั้นตลอดมา อย่างเรามอบทองคำก็ครั้ง แต่ละครั้งๆ เป็นคำบ่งบอกของเรา ครั้งนี้ให้ได้เท่านั้น ก็ได้ตามนั้น ได้ตามนั้น ดอลลาร์ให้ได้ตามนั้น ได้ตามนั้นมาโดยลำดับลำดับ นี่ก็ดูเหมือน ๘๓๐ กิโลยังขาดอยู่ ตั้งแต่เรามอบตั้งพันเรายังมอบได้ ทำไม ๘๐๐ มอบไม่ได้ นี่เอาตรงนี้นะ

จึงได้กล้าเขียนจดหมายไปหานายกฯ เลยแหละ เพราะเหตุไร เพราะเราเชื่อพี่น้องทั้งหลายของเรา จะเอาวันนั้นละ จดหมายไปแล้วก็เป็นอันว่าแน่นอน วันที่ ๑๒ เมษายน เป็นวันปิดโครงการ วันนั้นท่านมีเวลาท่านก็จะมา แล้วจะมีพิธีอะไรขึ้นในวันนั้นบ้างนะ ส่วนบัญชีเงินนั้น ที่มันจะได้เศษได้เหลือมาอะไรตามจำนวนคน จำนวนมากทั้งประเทศ มาไม่ทั่วถึงกัน ใครอยากมาเมื่อไรก็มา เราจึงเปิดบัญชีเอาไว้ ทั้งทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เปิดไว้อย่างนั้น

ส่วนบัญชีที่ให้ได้ตามกำหนดนี้ อันนี้ที่ว่าปิดนี้ให้ได้ตามกำหนดแล้วปิด ส่วนที่เศษที่เหลือไปนั้นใครจะบริจาคมากน้อยเราก็เปิดบัญชีเอาไว้ แล้วการปฏิบัติก็ตามเดิม คือได้มามากน้อยเราก็รวมหลอมๆ ถ้าพอที่จะมอบเราก็มอบตามเดิม จนกว่าจะเห็นสมควรเรียบร้อยแล้ว อันนี้เราก็จะพิจารณาเต็มกำลังเหมือนกัน เสร็จแล้วถึงจะปิดบัญชี แบบว่าปิดขาดเลย ประกาศให้ทราบทั่วถึงกัน ให้อยู่ในชั้นปรกติ เราก็จะประกาศ เวลานี้ยังไม่ปรกติ คือพี่น้องของเรามีทั่วประเทศมาช้า มาเร็ว อยู่ไกล อยู่ไกล ต่างกัน จึงเปิดบัญชีเอาไว้ทั้งสามบัญชี ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เปิดไว้อย่างนั้น

พอถึงกาลเวลาที่จะปิดให้หมด เราจะออกประกาศเอง เราจะพิจารณาเรียบร้อยเสียก่อน สมควรแล้วก็จะประกาศ แล้วปิดตายไปเลย พอเสร็จแล้วก็เป็นที่ปรกติ ชาติไทยเราทั้งชาติทุกสิ่งทุกอย่างที่ดำเนินมาเป็นที่พอใจทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ก็เป็นอันว่าปิดไป เวลานี้ยังทำขั้นนั้นไม่ได้ จะทำขั้นแต่โครงการทองคำ ๑๐ ตัน ดอลลาร์ ๑๐ ล้านนี้ก่อน ที่จะปิดนี้ ได้อันนี้เรียบร้อยแล้ว มอบปั๊บแล้วปิดพร้อม ส่วนปลีกย่อยก็จะค่อยมาตามหลัง กรุณาทราบตามนี้นะบรรดาพี่น้องทั้งหลาย คือเราจะทำ เป็นวรรคเป็นตอน ๆ ไป

ส่วนทองคำจะได้เศษได้เหลือมาเท่าไรเราก็ปฏิบัติตามเดิม ดอลลาร์ก็เข้าปั๊งบ่อยๆ เปอร์เซนต์ ทองคำคือเข้าคลังหลวง ทั้งดอลลาร์ ทั้งทองคำ ร้อยทั้งร้อยเข้าเลย ส่วนเงินสดเราก็เคยแบ่งอยู่แล้ว แบ่งเข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง และแบ่งออกช่วยชาติบ้านเมืองดังที่เห็นนี่ ก็อย่างนี้แหละ แบ่งมาโดยลำดับลำดับ อันนี้เปิดบัญชีเอาไว้ เงินสดเรานี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเพียงสองพันล้านกว่าบาทเท่านั้น ไม่ได้มากนะ ที่ซื้อทองคำเข้าสู่คลัง

หลวง ที่ช่วยบ้านเมืองนี้มันมากเป็นหมื่น ๆ ล้าน อันนี้เพียงสองพันล้าน อันนั้นมันจะมากกว่านี้ไปอีก จึงบอกว่าเพียงสองพันล้านกว่าเท่านั้น ไม่มาก อันนี้เราก็แยก แต่ต่อไปนี้ก็แบบเดียวกัน ถ้าสมควรจะแยกก็จะแยก กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบตามนี้นะ

เราช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วยช่วยชาติไทยของเรา ช่วยคราวนี้เป็นประวัติแห่งชีวิตของเราด้วย เหมือนกับเข้าสงคราม ต้องตายในสงครามเท่านั้นให้ถอยไม่มี นี้ก็ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยมาโดยลำดับลำดับ ราบรินดิงาม เป็นที่พอใจกับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ประการหนึ่งเราที่จะได้ต้องตีเราในการพาพี่น้องทั้งหลายดำเนิน เราก็พิจารณาโดยอรรถโดยธรรมก็ไม่เห็นมีอะไรบกพร่องเลย ดำเนินเรื่องทั้งด้านวัตถุ ทั้งด้านธรรมะที่เทศน์สอนโลกเราก็สอนอย่างแน่ใจของเรา ในธรรมทุกชั้น ๆ ไม่สงสัย

วัตถุทั้งหลายที่ได้มา ได้มาด้วยความบริสุทธิ์ใจทุกอย่าง ไม่มีริ้วไหลแตกซึมไปไหน แล้วการที่จะไปทำความเสียหาย ไปเที่ยวบีบบังคับบรรดาพี่น้องทั้งหลายให้ได้รับความบอบช้ำ เราก็ไม่เคยมี ประกาศให้ทราบว่าเป็นของทุกคน สมบัติเหล่านี้ บกพร่องหรือสมบูรณ์เป็นเรื่องของทุกคนจะรับภาระอยู่เท่านั้น ก็ประกาศให้ทราบ ก็ได้มาอย่างที่ว่านี้ เราไม่เคยเที่ยวบีบบังคับผู้ใด ๆ ก็เรียกว่าชอบธรรม

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตา ตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com